

[Keld Andersen]

Men når det er sagt, vil jeg godt tilføje, at vi i det konservative folkeparti beklager, at det overhovedet skal være nødvendigt med et forslag som dette. Jeg forstår af ministerens skriftlige fremsættelse af den 24. januar 1980, at ministeren deler denne beklagelse. På den anden side er vi enige med ministeren i, at det altså ikke i et samfund som det danske fortsat kan accepteres, at man kører videre med disse huslejeboykotter, og på denne baggrund vil jeg godt hermed erklære det konservative folkepartis sympati for dette lovforslag.

Vi har ligesom den foregående taler nogle problemer, vi ønsker nærmere belyst; det går jeg ud fra at vi kan få i udvalget. Jeg er enig i, at vi skal ikke – i den udstrækning vi kan undgå det – lægge større administrative byrder over på kommunerne end højst nødvendigt. Det har vi måske været lidt for flittige til her i folketinget igennem de senere år. Der er også det problem, som blev nævnt af partiet venstres ordfører, med forskelsbehandlingen mellem socialt boligbyggeri og privat udlejningsbyggeri, men jeg er overbevist om, at disse ting kan vi få klaret i udvalget.

Om forslaget bliver 100 pct. dette, når det kommer tilbage efter udvalgsbehandlingen, kan jeg ikke sige, men det konservative folkeparti har som sagt sympati for forslaget, om end vi ønsker at kigge nærmere på det i udvalget, hvor vi kan tilsige en positiv og hurtig behandling.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan bestemt ikke hjælpe boligministeren med at få løst nogle af alle hans problemer. Vi forstår godt, han har vanskeligheder. Vi har set den stribe af aktstykker, der er kommet i finansudvalget, hver gang ministeren skulle poste yderligere midler i socialt boligbyggeri og kollegiebyggeri.

Men vi vil ikke være med til det her, hr. minister, for det løser ingen problemer. Det eneste sikre er, at skatteyderne kommer til at betale yderligere beløb til socialt boligbyggeri, og så slipper ministeren for at komme til finansudvalget og fremlægge de reelle sager, hver gang han ikke ønsker at bruge vores retslige tvangssystem.

Dette problem kan løses meget enkelt ligesom for en hvilken som helst anden, der dri-

ver en virksomhed. Hvis man ikke får penge for den vare, man sælger, må man simpelt hen se at få varen tilbage. I dette tilfælde må man altså sætte kunderne ud på gaden, når de ikke vil betale huslejen.

Kalnæs (SF):

Boligministeren indleder sin fremsættelses-tale med ordene:

»Det er med beklagelse, at jeg fremsætter dette forslag.«

Ordene dækker formentlig over en erkendelse af, at det er et meget belastende lovforslag, belastende både for de mennesker, det går ud over, og for den regering, som fremsætter det. Jeg vægrer mig ved at tro, at boligministeren har erkendt de fulde konsekvenser af lovforslaget.

Lovforslaget giver boligministeren så at sige hals- og håndsret over beboerne i almen-nyttigt byggeri og i kollegier. Ministeren har altså udplukket en særlig befolkningsgruppe, nemlig beboerne i almennyttigt byggeri og kollegier, og foreslår, at denne befolkningsgruppe skal have en ganske særlig behandling. Det forekommer os i SF helt uacceptabelt, at man sådan lovgiver for en speciel gruppe lejere ved at fastlægge særlige restriktioner for dem, at man gennemfører særlige indgrebsmuligheder over for dem, at de skal leve med risiko for indgreb, som ingen andre dele af befolkningen er udsat for.

Den særlige indgrebsret, som boligministeren ønsker overdraget, er retten til at bruge statens apparat og arbejdsgiverne til at tvangsopkræve huslejer ved at tilbageholde løn. Jeg ved ikke, hvad arbejdsgiverne siger til at skulle til at inddrive huslejer også, men vi synes i hvert fald, at det er en alvorlig udvidelse af det statslige magtapparat, at det nu også skal til at omfatte inddrivelse af huslejer, og en sådan udvidelse af statens magt må vi i SF protestere stærkt imod.

Men den allerværste virkning – det er sådan set et spørgsmål om den personlige frihed – er, at boligministeren vil tiltage sig ret til at meddele folks arbejdsgivere, at den og den ansatte person skal have tilbageholdt løn, fordi der er huslejeboykot. Det kan have den konsekvens, at arbejdsgiveren ved først givne lejlighed skiller sig af med vedkommende, for han eller hun er åbenbart en af dem, der ikke vil finde sig i hvad som helst.